

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto VIII.

Ljubljana, 25. junija 1936

Štev. 25.

Izaja vsak četrtak. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Tyrševa cesta št. 29/1. Poštni predal št. 345. Račun Poštne hranilnice v Ljubljani št. 15.393. — Rokopisov ne vračamo, nefrankiranih dopisov ne sprejemamo.

Naročnina za četrt leta 20 Din, za pol leta 40 Din, za vse leto 80 Din. — V Italiji za vse leto 40 lir, v Franciji 50 frankov, v Ameriki 2 1/2 dolarja. — Naročnino je treba plačati vnaprej. — Za odgovore je priložiti znamko.

Pismo zali deklici

Te dni je naše uredništvo dobilo od neke gospodične pismo s prošnjo, da bi ji pomagali priti k filmu.

Draga gospodična Dragica!

Dostikrat se zgodi, da zagleda urednik na svoji mizi takšno pismo, kakršno je vaše, pismo dekleta, ki si ničesar tako ne želi kakor da bi prišlo k filmu.

Vaše pismo kaže, da se tudi velikih žrtv ne bojite, samo da bi mogli postati filmska igralka. In jaz naj bi bil tisti, ki naj bi vam k temu pripomogel.

Ne zamerite, tudi če bi mogel, ne bi maral. Dovolite mi pa pri tej priložnosti par besed, par pripomb, veljavnih ne samo za vas, nego prav tako tudi za premnogo drugih mladih, zalih in modrih deklet, ki so si vplele to misel v glavo.

Petnajst let vam je. V teh nežnih letih še prav živeti niste začeli, zato leži še ves svet odprto pred vami in mnogo, mnogo vas lahko še čaka; morda utegnate tudi še k filmu priti, kakor si danes želite — toda jaz vam tega, rekel sem že, ne bi pripomogel.

Zakaj ne?

V prvi vrsti mislim, da film v njegovem bistvu dosti premalo poznate; poznate ga samo od zunaj in le od daleč. Danes hrepenite po njem, pripravljene ste tvegati zanj tudi še tako hude žrtve. In vendar: kadar bi svoj cilj dosegli, bi morali z grenkobo priznati, da so bile vaše žrtve prevelike...

Pot do filma je posuta s trnjem. Malo jih je, ki jo prehodijo, in še tisti, ki pridejo zdravi in celi na cilj, verjemite mi, niso zmerom srečni. Le premnogo jih je, ki na tej težki in dolgi poti omagajo, ali pa padejo v roke brezvestnih ljudi, da se z njimi poigrava kakor otrok z igračko. A tudi če bi vam bila sreča naklonjena in bi prišli srečno do cilja, bi postali človek brez lastne volje, brez svobode.

Pokle filmskega igralca terja popolno in brezpogojno disciplino. Na minuto natanko morate vstati, na minuto natanko morate priti k delu, po tujem okusu se morate oblačiti, jesti morate, kar vam drugi zapišejo — skratka, podnevi in ponoči morate misliti in delati ne tako kakor sami hočete, temveč na tuj ukaz.

Svoboda, ti prelepa beseda! Njen pomen vam je danes še neznan. Ne čudim se in ne zamerim vam tega, saj ste šele v prvem cvetu svojih let.

Slava filmskih igralcev je resda velika, toda če si jo od blizu ogledate, boste videli, da je njihov lesk le plehek in površen. Popularnost in sloves sta dve lepi stvari, toda pozabiti ne smete, da terjata od človeka tudi mnogo dolžnosti in obvez.

Draga gospodična!

Filmska igralka mora biti lepa in pametna, imeti mora veliko znanja in obvladati najmanj pet ali šest svetovnih jezikov. Vaše pismo je pa napisano z roko, ki se v pisavi še ni izoblikovala; vaše vrste silijo zdaj v nebo, zdaj padajo k tlom, in tudi slovničnih napak se ne manjka v njih.

Moj nasvet?

Bodite pametni in poslušajte me: prvo kar boste storili, ko preberete te vrstice, je to, da vzamete knjige v roke. Berite zgodovino, berite zemljepisje in ustvarjajte si pojem o velikem svetu, ki ga še ne poznate, o ljudeh črne, rumene in rdeče polti, o njihovem življenju, o njih šegah in navadah. Sezite po delih naših pesnikov in pisateljev, da boste znali ceniti lepoto naše drage materinsčine; vzemite v roke slovensko slovnico, naučite vas bo, kako pišete pravilno slovensčino.

Verjamem vam, da ste lepi, da ste pametni za svoja leta in da imate igralski dar. Toda vaša prva naloga ne sme biti, spravljati ta še nezreli sad v denar; vaša prva naloga mora biti obogatitev vašega znanja.

Na svetu je namreč tako, ne glede na to, kje živite in kaj ste: samo tisto veljate in toliko, kolikor imate v glavi. Zato mora biti pri vaših petnajstih letih vaša prva misel posvečena vaši izobrazbi.

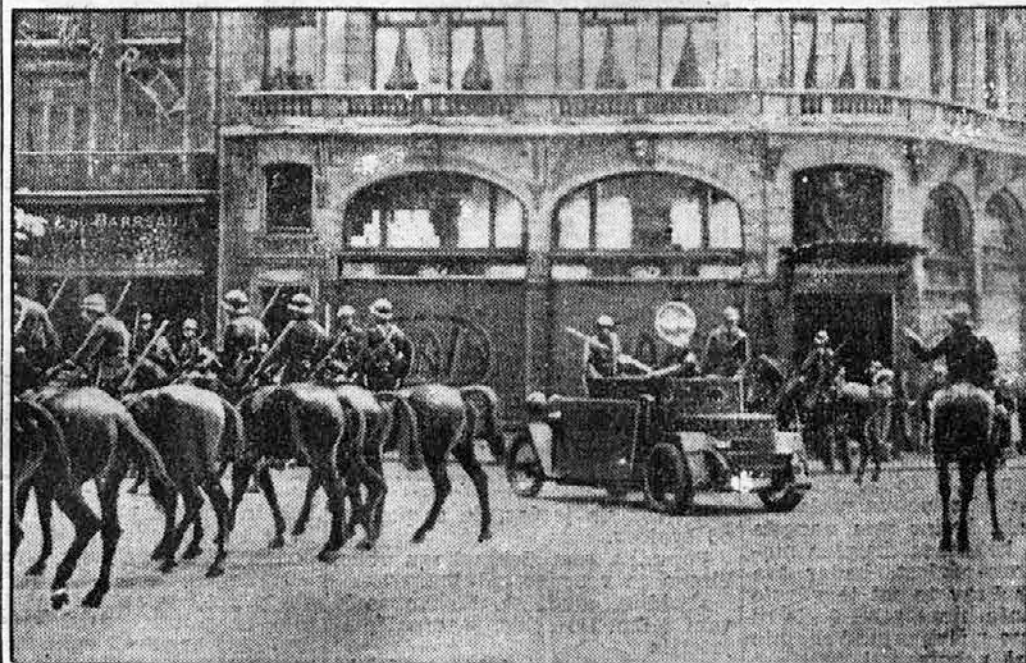
H koncu še tole:

Vsak narod, pa tudi mi Slovenci, potrebuje in še kako, dobrih žen in ljubečih mater. Morda tega danes še ne razumete, toda ko vam že odgovorjam na vaše pismo, se čutim dolžnega, da vam tudi to povem. Ljubeče matere in dobre žene so mnogo važnejše za narod kakor slavne filmske igralkice.

Danes, s petnajstimi leti, najbrže še ne mislite na to. A ko boste odrasli, ko si boste poiskali tu, med nami, svojega Ramona Novarra ali Hansa Albersa, boste videli, da sem vam dobro in pošteno svetoval.

Premislite si torej in ne jezite se name: če besede so mi prišle od srca. Haka.

Dogodki tedna v slikah



Zgoraj

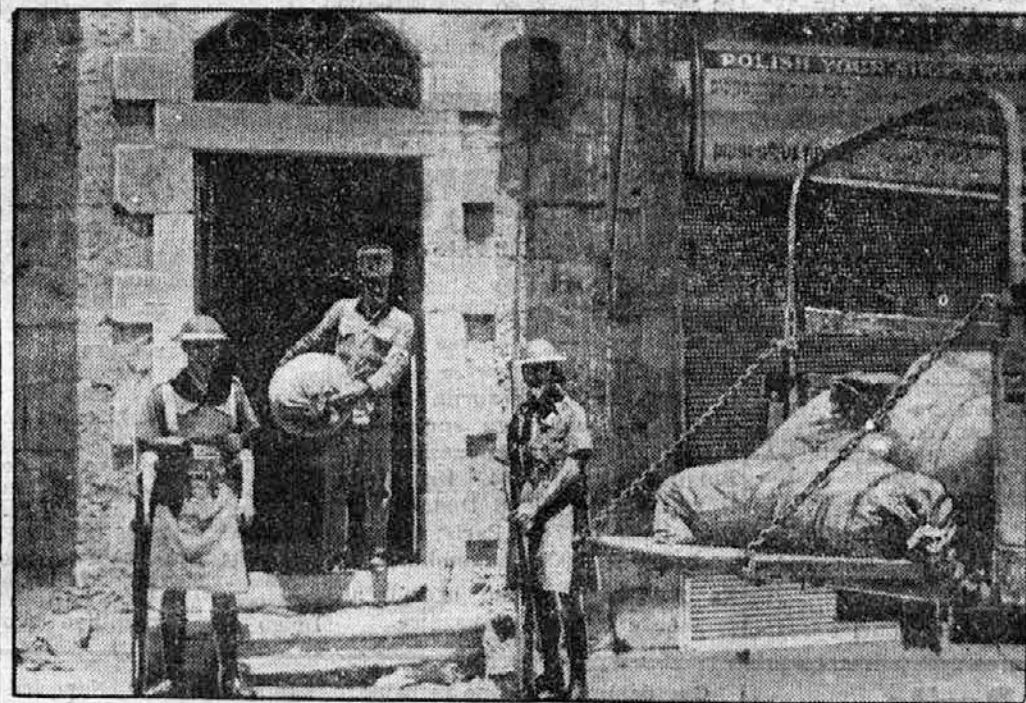
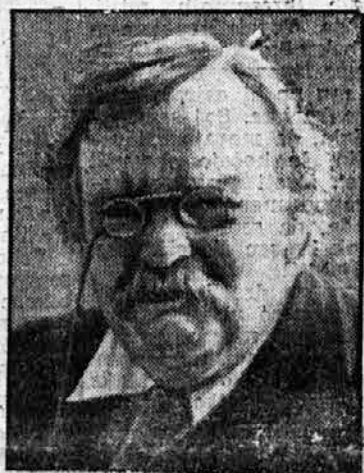
K stavki v Belgiji: ker je stavkovno gibanje v Belgiji ponekod kar preveč zadisalo po vstaji, je morala gospodarka odločno nastopiti. Tako so v Charleroiu prišli na cesto razen policije na konjih tudi oklopni avtomobili.

Na desni

G. K. Chesterton, ena izmed najznačilnejših postav angleške književnosti, je te dni umrl, star 62 let. (V slovenščini imamo izpod Zupaničevega peresa prevod njegovega romana »Četrtek«.)

Spodaj

Palestinski poštni uradi morajo biti vojaško zastraženi. Tudi poštni transporti so zaradi arabske pobune pod vojaško zaščito. Naša slika kaže stražo pred jeruzalemsko pošto, ko prinaša uradnik poštne vreče s pošte.



20 let mineva te dni, kar se se začeli uditl boji ob Sommi na severnem Francoskem, poleg verdunskih največji in najbolj krvavi v vsaj svetovni vojni. Zavezniki so bili skoraj dosegli več lepih krajevnih uspehov, toda odlične zmage niso mogli izločiti.

Razgled po svetu

Angleška krivda

Ljubljana, 22. junija

Konec tega meseca bodo v Ženevi »reševali« italijansko-abesinsko vprašanje. Zadeva je prav za prav za svet že likvidirana: pravica močnejšega je zmagala (kakor še vselej v zgodovini), vse drugo je pa samo lepo besedičenje in olepševanje poraza.

Prvi korak h končni likvidaciji vzhodnoafriške afere so spet storili Angleži, kakor so tudi oni bili tisti, ki so s svojo nedostopno brezkompromisno politiko pripravili Italijo do tega, da je udarila po Abesiniji, in Abesinijo, da je bila gluha in slepa za kompromisno ureditev kočljive afere. Čast komur čast: pošteno in značajno je te dni storil Eden, ko je javno priznal, da so ga Angleži polomili. Toda od časti same še nihče ni živel; Abesinci bi o tem lahko zapeli Edenu kaj pretresljivo podoknico. In sploh problem ni tu nego čisto drugod.

Problem je v tem, da je Anglija s sankcijskim fiaskom izgubila svoj prestiž, da sme veljati v vseh evropskih razprtijah za nadstrankarskega in nedotakljivega razsodnika. Nehote smo se bili vsaj mi »manjši« Evropeci navadili, da smo gledali v Angliji nekakega hladnega, dostojanstvenega in nepristopnega učitelja, ki nam sicer ni znal vcepiti ljubezen do sebe, zato pa toliko več strahu in z občudovanjem pomešanega spoštovanja. Ta nimb je Angležem potemnel; ali je to dobro za ubogo skrahljano Evropo? Menimo, da ne. Nam vsem na evropski celini je potreben pošten in razsoden ter nesebičen arbiter, drugače bomo drug drugega razmesarili do kosti. Tak arbiter je bil Albion do včeraj; danes ni več.

Zdaj ko se je pokazalo, da znajo tudi Angleži izgubiti veliko partijo, se nam zdi, kakor da bi se nam mrena pretrgala na očeh. Do zadnjega smo mislili: če so Angleži za sankcije, je nemogoče, razumete, ljudje božji, nemogoče, da ne bi obrodile sadov. Sankcije so propadle, mister Eden je sam to povedal. Imperija zato resda še ne bo konec, toda... ali ne bi bilo prav, da bi skupaj s sankcijami izginili tudi njih oče in varuh, mister Eden? Plemeniti gospod z Downing-Streeta ne odgovarja samo svojim ljudem; odgovoren je tudi za vso škodo drugih držav, ki so morale pod angleškim pritiskom v sankcijsko vprego.

Kar stoji se človeku, ko v duhu obuja polpreteklo zgodovino in jo primerja s sedanjimi dogodki in ljudmi. Kje so časi, ko so Angležem vladali veliki Pitti in Gladstoni in Disraeliji, zidarji največjega imperija sveta? Minili so; današnji veleusodni časi so našli majhne ljudi.

Na dnevni red so prišle Dardanele. V Montreuxu v Švici se je začela konferenca, sklicana na turško zahtevo. Turki stoje namreč na stališču, da so se razmere od konca svetovne vojne do danes tako spreminile, da nič več ne drži, kar so takrat določili zastran demilitarizacije morske ožine v Dardanelah.

Turki imajo s svojega stališča nedvomno prav; v stvari in v formi. Toda problem ni lahak. Francozi so zapeti, ker se boje, da ne bi drugače še Nemci prišli z zahtevami po reviziji pogodb. Baj se tudi Rusi ne ogrevajo preveč za turške zahteve; ni jim prav, da bi Turki postali premočni in ograjali njihovo brodovje v Črnem morju.

Observer.

Tovarna kanditov in čokolade UNION proizvaja svoj KAKAO SPECIAL z najmodernejšimi stroji in samo iz prvorazn. in. Zaradi tega je... O odličnega okusa... mne barve. UNION KAKAO... dobro in izdatno hranje... zato zelo poceni. UNION KAKAO je zaradi svoje hranljive sestave posebno primerna hrana za otroke, bolnike, slabokrvne in nervozne. Zahtevajte povsod izrečno samo UNION KAKAO.

Ob Schmelingovi zmagi

Mala ženica velikega šampiona

Ljubezenski roman češke filmske igralka Anny Ondre in nemškega boksača Maksa Schmelinga

»Če bi Maks izgubil, bi ga vsaj tolažili smela, ko bi se vrnil iz Amerike...«



V soboto 20. t. m. okoli 3. zjutraj, ko smo večina izmed nas še globoko spali, se je v Ameriki bila ena izmed največjih boksaških bitk vseh časov: boj med Nemcem Maksom Schmelingom in ameriškim črncem Joejem Louisom.

Mnogo jih je bilo tudi med nami v Evropi, ki so to noč prebdeli pri radiu. V Ameriki se je ob tej uri — tam je bilo takrat ob šestih popoldne — zgrinjala velika množica ljudi, da vidi ta nevsakdanji dogodek. Yankee-stadion v New Yorku je bil nabito poln. Match je gledalo svojih 80.000 ljudi, pred stadionom je morala pa policija na konjih delati red, ker je okoli 160.000 ljudi brez vstopnic po vsej sili hotelo videti borbo vseh borbo.

In medtem ko je Maks Schmeling zmagoval onkraj morja, je v neki majhni vili na periferiji Berlina neka drobna ženica — filmska igralka Anny Ondra — s strahom in upanjem sledila pri radiu njegovemu poteku. Ni čudo, ko je pa Maks Schmeling njen mož in se imata rada kakor dva golobčka.

Nekemu časnikarju se je tik pred borbo posrečilo izvedeti od Anny Ondre same, kako se je rodila ta ljubezen. In ker je to, kar mu je pripovedovala, tako zanimivo in nam vsem človeško tako blizu, vam bomo v prihodnjih vrsticah na kratko popisali povest te velike ljubezni: ljubezenski roman drobne igralka in orjaškega boksača.

Naključje je hotelo, da sva stanovala v isti ulici in da sva se pogosto videvala — a vendar je ljubezen kaj pozno vzkliha med nama. Maks Schmeling se je prvi zaljubil: nekega dne mi je poslal prekrasen šopek cvetlic — tako pripoveduje Anny Ondra.

»Zakaj me ta veliki mladenič ne ogovori na cesti?« sem se vprašala. »Zakaj mi ne napiše zanimivega pisma, nego misli, da zadošča, če mi pošlje za deset mark cvetja, meneč, da mu bom potem kar okoli vratu padla?«

Odnesla sem njegove cvetlice iz sobe in jih spravila v malem salonu, kamor sem le redko stopila. Vzlic temu sem morala od tistih dob dostikrat misliti na Maksa Schmelinga — na boksača, ki mi je sosed. Videla sem ga, ko se je vsak dan vračal peš domov, on je pa prav tako vsak dan gledal s svojega okna, ko sem se vračala iz filmskih ateljejev v svojem sinjem avtomobilu.

Seznanišla sva se pred petimi leti na nekem boksaškem matchu. Schmeling je prišel gledat znanejšega češkoslovaškega boksača Nel-

colna, jaz sem pa prišla kot Čehinja »pritisnata« za svojega rojaka. »Slučajno« sva sedela drug z drugo, »slučajno« nama je občinstvo ploskalo in »slučajno« sva po končani borbi oba skupaj odšla s filmskim režiserjem, mojim rojakom Karlom Lamačem v moje stanovanje. Razšli smo se šele drugo jutro, ko se je že delal dan in so kikirikali petlini.

Prihodnji teden, pripoveduje dalje Anny Ondra, so se mi globoko vtisnili v spomin, a ne v prijetnem pomenu. Maks je prihajal pome, ko sem se vračala iz studia, in potem sva šla vselej na dolg sprehod; živela sva tako rekoč v nekakšni bratski harmoniji. Toda on mi je govoril samo besede, ki so razodevale zgolj prijateljstvo in niti trohice več. Takšna ljubezen mi ni bila prav razumljiva; postala sem od nje hudo melanholična.

O, kolikokrat sem rekla sama pri sebi: »Maks me ne mara. Samo rad se kaže z menoj, to je pa tudi vse!« A kako bi si potem razlagala njegov nemir, kadar sem nanesla pogovor na kakšnega drugega moškega, njegovo žalost, kadar sva se razstala? Prav to mi je vlivalo novega upanja, nove vere, da le ni vse tako črno v življenju. Obhajalo me je v tej negotovosti tudi vse polno drugih brezumnih misli. Morda ima ta človek neprestano pred očmi boksaško kariero in se mi zato ne upa izpovedati? Najbrže se boji, da mu ne bi ovirala njegove sportne kariere. Saj sem tolikokrat slišala, da morajo vsi veliki sportniki, če hočejo ohraniti svojo »formo«, živeti prav po meniškemu. In ravno mene je morala doleteti usoda, da sem se šla zaljubljati v tak krasen človeški kip, ki ne sme ljubiti!

Zaman sem ga dražila, zaman sem kuhala zamero nanj, zaman sem ga vlekla za ušesa: gospod Schmeling je ostal neizpremenjen. Tako je prišel čas, ko se je Maks moral vkrcati v Ameriko, da nastopi proti nekemu šampionu težke kategorije.

Spremila sem ga na parnik. Nadejala sem se, da bo v teh razburljivih trenutkih pred odhodom našel toliko poguma, da mi pove vsaj besedico o ljubezni. Pripravljena sem se mu bila pri prvi besedici vreči v objem. Toda Maks se ni mogel odločiti.

»Koliko ste visoki?« sem ga vprašala.

»Meter šest in osemdeset.«

»In težki?«

»Sto pet in sedemdeset funtov.«

»Ne, gospod Schmeling!« sem zakričala in zacepetala po palubi.

»Hudo pretiravate. Nemogoče je, da bi bil tako močan mož tako sramežljiv in tako redkih besed.«

Upam, da me bodo cenjene bralke razumele. Prepričana sem bila, da me je Schmeling ljubil. Glede sebe lahko rečem, da sem ga tako rada imela, da sem zaradi te ljubezni prišla ob tek, spanje in ljubezen do življenja in da sem se bala, da ne bo ta velika neroda sebe in mene ugonobil. Ali nisem mar imela vzroka jeziti se nanj?

Parniška sirena je zavpilila, da je šlo skozi ušesa. Mornarji so hiteli po palubi in z zvonce opozar-



jali ljudi, da je čas, da se poslovo od svojcev.

Ponudila sem Schmelingu roko. Sirena je v drugo zatulila.

»Pojdite, mudi se. Mnogo sreče vam želim. Do svidenja, dragi prijatelj!«

Prepričana sem bila, da je ta »Do svidenja« dejansko »Zbogom!«. Najrajši bi se bila razjokala. Brez besedice mi je Maks stisnil roko. Iztrgala sem se mu iz šak in zbežala.

Bila sem že na mostiču, mornarji so se že pripravljali, da ga vzdignejo, ko me je Maks dohitel in me čez ograjo vprašal:

»Anny... Anny... Ali hočete postati moja žena?«

Vzlic neizmernemu veselju se nisem mogla premagati, da mu ne bi bila posmehljivo odgovorila:

»Zdaj? Nemogoče! Niso mi še sšili poročne obleke, a tudi duhovnik ni nikjer.«

Več nisem mogla reči. Neki uradnik paroplovne družbe me je na silo potegnil na nabrežje. Nekaj trenutkov nato se je ladja odtrgala od obrežja. S strahom in grozo sem gledala, kako rase razdalja med ladjo in nabrežjem. Izprva ozka ko dlan, se je širila čedalje

bolj in postala prostrana ko ocean, ki je v njem utonilo toliko žalosti, obupa in zapravljenih ljubezni...

Maks je stal ves čas nepremično ob pregraji in strmel vame. Hotela sem ga prositi odpustanja. Toda moj glas bi vdušil oglušujoči ropot pristanišča in tuljenje vlačilcev.

Vzela sem rutico iz torbice, a ne zato, da bi mu pomahala v slovo, temveč da si otem solze...

...Tisti match v Ameriki je Maks izgubil. Kakor hitro so časopisi to poročilo potrdili, sem odhitela na pošto in poslala kablagram z eno samo besedico: »Da...«

Hudo je, če materi nočeta!

Maks se je vrnil iz Amerike, strtn nad svojim porazom, a srečen zaradi svoje ljubezni. Čakala sem ga na nabrežju — tam, kjer sem nekaj tednov prej jokala. Ves srečen me je objel s svojimi velikimi rokami. Kazalo je, da nam ne manjka ničesar drugega več, kakor da se prijaviva na županstvo in pri župniku. Kaj še! Najprej morava dobiti blagoslov od doma, to se pravi od obeh mater.

Pri prvih besedah me je moja mati ustavila:

»Kaaaj? S tem cirkuškim klovnom se boš možila? Ali si znorela? Ne, nikdar ti ne bom dovolila, da bi storila takšno norost.«

»Saj ni cirkuški klovon, mama! Slaven boksač je! In to je nekaj docela drugega!...«

»Jaz že vem, kaj govorim! Vse tvoje prigovarjanje je zaman. Če si si zares vtepla v glavo, da se poročiš s tem potepuhom, stori za stran mene — toda brez mojega blagoslova!«

Nekako prav takrat je Maks govoril s svojo materjo. Dobra ženica je zagnala krik in vik, ko ji je sin sporočil, da se misli ženiti.

»Mojega pristanka ne dobiš nikoli! Ta gospodična iz kinematografa ni zate in ni. Saj razkazuje vsemu svetu svoje gole noge...«

Morala sva zastaviti vso svojo premetenost, da sva z Maksom vprizorila sestanek najinih mater. Dolgo sta nezaupljivo ugovarjali.

Potem sta nama pa začeli mehko in kretko govoriti in naju pogovarjati, kakor da bi bila še nedorasla otroka. Naposled sta vendarle pristali.

Starki se danes razumeta, kakor da bi bili že od nekdaj najboljši prijatelji.

In potem?

To je vse. Moja povest bi se mogla tu končati, zakaj sreče same ni moči popisati.

Poročila sva se v Berlinu. Vabila nisva nikogar, a vendar se je zbralo tri tisoč ljudi pred županstvom, tri tisoč ljudi, ki bi se bila pred njimi najrajši skrila, da bi ostala sama s svojo ljubeznijo.

Zdaj prebivam v majceni hišici sredi velikega vrta v berlinski okolici. Kadar ne filmam in ni Maks pri treningu, sploh ne zapustiva svojega domovanja. Ure nama minevajo kakor v lepih sanjah. Včasih se po cele dneve igrava z majhno vdomečeno divjo kozo. Pravi raj na zemlji imava.

Raj, kjer se le od časa do časa pojavijo majceni oblaki. Kako bi mogla živeti v tolikanj čudoviti harmoniji, če se ne bi zdaj pa zdaj malo sporekla? Toda lepo vreme se vselej brž vrne.

»Cirkuški klovon — ali mi boš molčal!« mu rečem hudomušno.

On pa zamahne s svojo orjaško pestjo in grozeče odgovori:

»Ti, ki razkazuješ vsemu svetu gole noge!...«

In oba udariva v smeh. In prepriček zapečati vselej poljub.

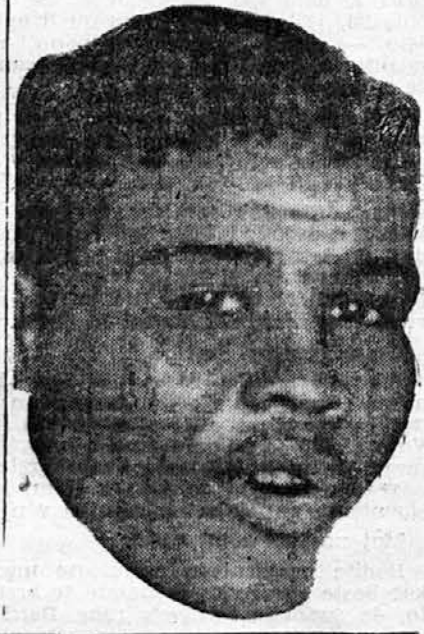
Na svetu ne bo srečnejše žene!...

Prav letošnje poletje pa ne mineva brez oblaka na nebu najine sreče: vsa se tresem in groza me je, ko gledam v duhu svojega moža, kako stopa v krog.

Na dan 19. junija, ob uri, ko bo moj mož bil svoj najhujši boj, ko bo nastopil proti Joeju Louisu, ob tisti uri mislite name. Kakor pred petimi leti bom sedela pri radiu in poslušala, kako napovedovalec popisuje match, krog za krogom, fazo za fazo, zmago in poraz.

Če Maks zmagaja, bom naj srečnejša ženska na svetu. Če bo izgubil (potrkati moram ob les)... ah, potem ga bom pa vsaj smela tolažiti, ko se bo vrnil domov.

Kako strašna je ljubezen! Koliko je treba pretrpeti, preden si pridobiš pravico, da boš srečen, preprosto srečen, kakor Adam in Eva v raju, preden je kača obsodila ljudi, da si služijo kruh v potu svojega obraza, s silo svojih pesti... (P-C)



Banka Baruch

11, Rue Auber, PARIS (9e)

Odpremilja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. — Vrš vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Holandija: št. 1458-66, Ded. Dienst; Francija št. 1117-94, Paris; Luxemburg: št. 5967, Luxemburg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice

Darilo

Napisal V. Kurowsky

I

Večeri se. Po pariških bulvarih se začneja vrvenje. Vročino polje življenja. Kričnim barvam prizvaja bučni glasovi. Tisočsvetne luči zažare, izlože blestijo, na visokih poslopjih prižigajo živobarvne reklame. Množice ljudi hitijo po asfaltu.

Pred cvetličarno stoji mlado dekle, hrepenče zroč v prekrasen šopek nageljnov. Po nenaravno pobarvanem obrazu, po prekratki obleki, po zanikrni drži jo koj spoznaš...

Po hodniku gresta dve deklini mimo, zanikrno in leno.

»Poglej si jo, Jeanetto,« de starejša in sune s komolecem tovarišico med rebra, »že pol ure stoji ta trapa pred izložbo in zija vanjo. Bog sam si ga vedi kakšen nov trik je to?«

»Kaj še,« odgovori druga, »poročni šopek si izbira in sanja o venčku iz mirt.«

Obe deklini se glasno in hripavo zasmejeta. Dekle pred izložbo se ozre, stopi par korakov dalje, se nasloni ob cestno svetilko in si prižge cigareto.

Zdajci se ustavi tik nje avtomobil. Iz voza stopi sila eleganten gospod, zaskrbljeno pogleda na zapetno uro, potlej se ozre po dekletu in se ji približa hitrih korakov.

»Halo, mala,« ji reče z močno angleškim prizvokom, »nekaj časa še imam; greš dotlej z menoj?«

»Prav,« odgovori Jeanetta in oba odideta.

Čez dobro uro stisne Anglež dekletu nekaj bankovcev v roko in de:

»Prav všeč si mi bila, mala, ná, vzemi!«

Toda Jeanetta skrije roke na hrbtu in energično odkima.

»Ne,« de tiho, »ne maram denarja. Podarite mi cvetlice!«

»Nisi dobro pogledala,« odvrne mirno gospod, »dal sem ti dva angleška funta.«

Jeanetta pogleda k tlom in še tišji je njen odgovor:

»Pač, videla sem, toda denarja nečem. Cvetlice, cvetlice bi rada.«

Anglež jo gleda začudeno. Se-

kunde minevajo. Naposled de dekletu s tresočim se glasom:

»Glejte, ko sem nocoj stala pred cvetličarno, sem se nečesa spomnila. Premislite, živ dan mi še nihče ni rož podaril. Joj, kako je to grenko. Ali me razumete?«

»All right,« de Anglež. »Pojdiva!«

Nekaj minut kasneje izroči prodajalka v cvetličarni Jeanetti šopek rdečih nageljnov.

»Joj — kako lepo!« zašepeče dekletu in skrije obraz v dehteče cvetje. Nemo se prikloni v slovo in se vrne spet na ulico...

»Imenitno!« si misli Anglež, »to moram jutri takoj povedati svojim tovarišem v klubu. Te grdobne trdijo, da so pariške dekline ničvredne, da so jih celo oropale. Prava škoda, da se moram že nocoj vrniti na Angleško.«

II

Neki obupan oče sedi ob smrtni postelji svoje hčerke in trepetaje prisluškuje njenemu neenakomernemu in hropečemu dihu.

Mrzlo je v sobi. Mrko brli sveča v temnem prostoru. Grozljive črne sence polze po golih stenah...

Očeta je groza. Slutiti, da stoji

smrt že na pragu; komaj že čaka, da bo iztrgala njegovemu srcu trinajstletno življenje. Možak stiska pesti. Brez moči, brez nade v pomoč.

Zdajci odpre otrok oči, krčevito odpira usta in stokajoče se izvije iz nežnega grla ena sama beseda: »Cvetlice!«

Oče skoči pokonci, skloni se nad posteljo in prisluhne. Spet se razklenejo uboge, od vročice razpokane ustnice... spet zastoka otrok eno samo besedo: »Cvetlice!«

Oče steče po stopnicah; v pritičju potrka na gospodaričina vrata.

»Madame Daltour,« prosi mož, »posodite mi nekaj frankov. Vem, stanovanje sem vam še dolžan, toda jutri dobim prav gotovo denar za rokopise. Mnogo denarja. Prav gotovo ga dobim, prisežem vam. Prosim vas lepo, Marjetica bi rada cvetlice. Prosim, prosim...«

»Ne zblijajte neslanih šal,« odgovori podsmehljivo zavajena gospodarica in mu pred nosom zaloputne vrata.

Mož steče k sosedu, prosi, roti — zaman. Na cesto steče... prosjači... zaman.

Podobi obeh nasprotnikov

Maks Schmeling:

Starost: 30 let; teža: 88½ kile; prsi (pri vdihu): 112 cm; razpetina rok 187 cm; vrat 33½ cm; prsi 104 cm; pas: 82½ cm; zapestje: 17½ cm; podlaket: 22½ cm; biceps (laketna mišica): 37½ cm; bedra: 57½ cm; meča: 37½ cm; gležnji: 24 cm.

Joe Louis:

Starost: 22 let; teža: 91 kil; prsi (pri vdihu): 108 cm; razpetina rok 190 cm; vrat 31½ cm; prsi 102 cm; pas: 85 cm; zapestje: 18 cm; podlaket: 22½ cm; biceps: 37½ cm; bedra: 62½ cm; meča: 37½ cm; gležnji: 25 cm.

KRATKE ZGODBE Z VSEH VETROV

Chestertonov humor

(O-W) London, junija

Pokojni G. K. Chesterton, eden izmed najslavnejših angleških pisateljev — te dni je umrl — je slovel po svojem originalnem humorju. Tako srečamo v nekem njegovem delu — »Krogla in križ« se imenuje — tole nevsakdanjo sodbo o francoski revoluciji:

»Ali veste, kaj je bilo vzrok francoske revolucije?«

»Da: neki francoski špecerist je na lepem opazil, da je prav tako častivreden, kakor izgleda.«

O učenjakih je Chesterton zapisal:

»Pesniki silijo z glavo v nebo. Učenjaki hočejo spraviti nebo v svojo glavo. Seveda potem glavo raznese.«

O zvezdoslovcih:

»Samo ene premičnice se zvezdoslovci se niso spomnili, da bi jo kdaj opazovali: zemlje.«

Znal je biti tudi hudoben. Na znani izrek: »G. Voltaire« ima več duha kakor G. Voltaire je navezal sklep: »Snažilec čevljev na Waterloojski postaji ima več duha kakor vsa lordska zbornica.«

(»Intranc«)

Zdravnik ponaredil oporoko

(K-I*) Torino, junija

Torinsko sodišče je te dni sodilo nekakega zdravnika, češ da je ponaredil oporoko listine. 21. septembra 1934 je umrla v Torinu gospa Agneza Hollova, stara 82 let. Bila je bogata in zaradi čudastva znana po vsem mestu. V svoji hiši je živel sama s svojo služabnico Terezo Casuccijsko. Občevala ni z nikomer, razen z zdravnikom dr. Brunom Alliotom, ki jo je zdravil že od leta 1927. Njemu je brezmejno zaupala.

Po smrti stare dame so njeni sorodniki sestavili zapisnik premičnin in nepremičnin. Na moč so se pa začudili, ko so videli, da je pokojnično premoženje mnogo manjše, kakor so mislili. Vedeli so, da je bila stara dama zelo nezaupljiva; da celo bankam ni zaupala svojega denarja. Prav zategadelj je ves svoj denar in vse vrednostne papirje hranila v jekleni blagajni v svoji spalnici. Njeno prihranjenno premoženje je bilo vredno poldrugi milijon lir.

Ko so torej sorodniki pretaknili vso hišo in vendar niso našli blagajne nikjer, so trdno prišli staro služabnico. Toda stara Tereza ni vedela ali pa ni hotela vedeti ničesar.

Vsa poizvedovanja so bila zaman. Naposled je sum padel na zdravnika, češ da si je on prisvojil pokojnično blagajno. Ko so mu preiskali stanovanje, so našli v nekem skrivališču jekleno blagajno, v njej pa še vse vrednostne papirje in ves denar. Razen tega so našli pokojnično lastnoročno napisano listino — vsaj tako je trdil zdravnik — s katero je gospa Hollova zapisala svojemu dolgoletnemu prijatelju in svetovalcu doktorju Alliotu 600.000 lir dediščine. Vrh tega so našli še drugo listino, pokojnično izjavo, da je vse svoje vrednostne papirje že pred smrtjo podarila raznim dobrotelnim ustanovam. Izvedenci so nedvoumno ugotovili, da sta obe listini spretno ponarejeni.

Tedaj uzre v temni ulici dekle, zamišljeno vase, držeče v rokah velik šopek rdečih nageljnov. Jeanetta je. Mož se previdno ozre na vse strani, nobenega človeka ni blizu, skoči k dekletu in mu skuša s silo iztrgati cvetlice.

»Na pomaganje!« vpije Jeanetta in tesno prižema šopek nageljnov na prsi. Z nogami brca, z rokami se ga otepa, z nohti mu grebe v obraz.

Tedaj jo mož izpusti, nasloni se ob hišo in... zajoe.

Dekle je presenečena. Nič več je ni strah, samo sočutje, boleče sočutje ji trga srce. Premišlja: veliki mož ni segel po njeni torbici, ne, njena torbica je še zmerom v lev roki. Po cvetlicah je segel — in zdaj joče. Zakaj neki? Ker jih ni dobil? Ali mar tudi veliki, surovi možje hrepene po cvetkah?

Dekle premisli še hip, potlej stopi k jokajočemu možu in mu stisne šopek v roko. Obrne se in steče z žarečimi očmi.

Jeanette je srečna. Jeanette je nocoj bogata. Ne samo da je dobila prekrasno darilo, še celo sama je lahko z njim drugega osrečila.

Sodišče je zaradi tega kakopak poklicalo zdravnika in tudi pokojnično služabnico na odgovor, zakaj njenja je bilo, da bi si zdravnik brez njene pomoči ne mogel prisvojiti blagajne.

Po dolgotrajni razpravi so nepoštenega zdravnika obsodili na tri in pol leta zapora, služabnico so pa oprostili, ker so bili dokazi zoper njo prešibki.

čudež 20. stoletja

Nekje v Evropi je prišla na krmilo nova vlada. Kakor je pri takih priložnostih že bolj ali manj tehtna navada, je tudi tu dobila metla precejšnje veljavo. Med mnogimi veličinami, ki so se morale umakniti novemu sistemu, je bil tudi guverner narodne banke.

Novi guverner ni prišel iz vrst finančnikov, kakor je sicer pri tej ustanovi hvalevredna navada; nego ga je nova vlada poklicala iz vrst višjega uradništva, seveda strokovnjaka v denarstveni politiki.

In zdaj se začne čudo dvajsetega stoletja. Kandidat je izjavil, da prevzame guvernersvo le pod dveh pogojev, obema enako tehtnima:

1. da ga vlada v narodno banko samo začasno delegira, to je, da ostane še nadalje državni uradnik, in

2. da obdrži svojo uradniško plačo, ne pa guvernersko, čeprav je le-ta trikrat ali štirikrat večja od njegovih dosedanjih prejemkov.

Takšne značaje lahko danes iščemo z lučjo pri belem dnevu, v demokracijah in avtokracijah, pa jih bo težko kaj najti. Morda bele vrane med Nemci in Angleži, pa med severnjaki — a drugod?

To pot je Francoz. Labeyrie mu je ime, na guvernersko mesto francoske narodne banke ga je posadil Léon Blum.

P-R.



Priprave za olimpiado: danski olimpijski odbor je priredil velik lahkoatletski miting in pri tej priložnosti so se pri teku na 10 km pomerili danski svetovni rekorder Nielsen, mladi danski tekač Siefert in slavni Argentinec Zabala. Siefert je poskrbel za senzacijo: prišel je na cilj pred svojim rojakom in Argentinecem v 31.01.6 minute. — Na sliki: Siefert vodi pred Zabalo.

III

Vročica je na višku. Otrok hrope. Tedaj pride oče in mu položi velik šopek rdečih nageljnov na prsi. Z nepopisnim hrepenjem pobožajo trdne in vele roke dehteče cvetje.

»Joj — kako lepo!« dahne otrok in si pokrije žarečevroče lice s hladnimi rdečimi cvetovi.

Kako tiho je v sobi! Ali se je mar čas ustavil? Zakaj neki leži Marjetica nenadoma tako mirno in pokojno?

Strašen strah zbode očeta v srce, zagradi ga ko ledenomrzla, železna roka. Po malem vzame dehteče cvetje otroku z obraza — in ne verjame svojim očem...

Presrečen smehlja obkroža deklince ustnice, drobne prsi mirno diha — otrok spi.

Drugo jutro pleše tisoč zlatih solčnih pramenčkov po sobi. Marjetica sedi v postelji in si čee svoje zlate lase.

Zdajci vpraša s pridruženim glasom:

»Oče, odkod so te rože?«

Resno in svečano odgovori oče: »Iz nebes...«

Druga stran medalje

(P-R) Pariz, junija

O stavki na Francoskem so znali v tujini povedati vse mogoče zanimivosti; da je delo komunistov in boljševikov, je bil še najnedolžnejši očitek. Naj omenimo le dve, tri številke, pa boste sami lahko presodili, ali je res treba iti tako daleč po razlago, kakor hodijo v deželah, kjer spadata pojma svobode in demokracije že v zgodovino.

Namesčenci pri filmski družbi »Cinéace« so imeli pred stavko 150 frankov mezde na teden (po borznih računih okoli 400 Din, po življenjskih razmerah pa le za malenkost več kakor prav toliko dinarjev. Op. ured.). V velikem bazaru »Galeries Lafayette« so prodajalke zaslužile po 300 frankov na mesec. Osemnajstletne delavke v neki pariški papirnici so dobivale po en frank in 10 centimov na uro. Delavci v Blochovi tovarni za perilo v Lunévillu so zaslužili 150 do 400 frankov na mesec ali 0'50 do 1'75 franka na uro.

(Po »Mariannie«)

Stave...

(R-K) Newyork, junija

Tukajšnji uradi za stave že sprejemajo stave o tem, koliko otrok bo rodila žena drvarja Dionna iz Callendarja (Ontario, Kanada), mati znamenitih kanadskih peterk. Konec tega meseca pričakuje namreč veselega dogodka.

Srečna mati ima s peterkami vred že enajst otrok.

Gesta in njene posledice

(R-K) London, junija

Časopisi so njega dni pisali, da je pri prvem poletu nemškega zrakoplova »Zeppelin« čez Anglijo neki nemški popotnik spustil nad nekim mestom v Srednji Angliji šopek cvetic, da jih položi na grob njegovega v vojnem ujetništvu umrlega brata. Tako so tudi storili.

Zdaj je pa policijska oblast onega mesteca poslala ovadbo na tamkajšnje carino proti nekemu »neznancu«, češ da je prekršil angleške carinske zakone: uvoz cvetic je namreč na Angleškem združen z nekatereimi formalnostmi.

In te dni smo brali v časnikih, da je policijska oblast nato dobila — prav tako od nekega »neznanca« — velikansko voščenko s prošnjo, naj bi jo prižigali in pustili, da dogori pred sv. Birokracijem.

40 milijonov orgljic

(M-K) Newyork, junija

Družba Standard-Oil je pošiljala v Nemčijo petrolej, plačilo si je pa izgovorila v ladjah. Ker je bilo pa povpraševanje po ladjah že pokrito in so družbi ostale še znatne terjatve, so prišli Nemci v stisko, s čim naj poravnajo svoj dolg, ko denarja nimajo. In takrat se je iznajdljivi dr. Schacht, guverner nemške narodne banke, domislil: poslal bo v Ameriko 40 milijonov orgljic.

Predsednik Standard-Oila se je orgljice otepal, češ da bo zelo težko spraviti toliko te zadeve med ljudi, ali bolje, med otroke. Statistiki so medtem tudi že izračunali, kaj pomeni tolikšna orgljicna inflacija: če bi vse ameriške moški mladini razdelili te nemške orgljice, bi jih vsakdo dobil po dveje.

Drugo vprašanje je kajpak, kaj bi nesrečni odrasli ljudje storili, če bi vsi ameriški dečki in fantje imeli priložnost od jutra pa do večera prirejati koncerte na ustno harmoniko.

Demisijske posebne sorte

(N-W) London, junija

J. H. Thomasa, bivšega angleškega kolonijskega ministra, in poslanca sira Alfreda Butta je sodišče spoznalo kriva, da sta izdala važne določbe iz novega proračuna, še preden so prišle v javnost, tako da so se neki njuni prijatelji s tem

Intimni ženski koledar. V oglasu te knjižice v št. 21. in 22. našega lista je bila pomotoma navedena napačna cena. Pravilna cena je 20 Din.



Negovane žene se ne odrekajo!

Ni zadosti, da se samo včasih uporabljajo dobro milo, ker je treba biti vedno negovan! Žena, ki gleda nase, zelo dobro ve, zakaj daje prednost enemu imenu. Samo zares dobro milo neguje kožo kakor je treba, da ostane vedno lepa.

Med temi 4 vrstami boste našli za Vas pravo

Elida Favorit — za deset let ljubljene razvajenih žen.
Elida 7 Coetie — luksuzno milo, ki si ga lahko vsakdo privoščijo, posebno močnega vonja.

Elida beli španski bezeg — milo snežnobele barve — omamljivega vonja.
Elida Lanolin — posebno blago za občutljivo kožo.

ELIDA MILA

Ime jamči za kakovost!

okoristili in oškodovali državno blagajno.

Po taki razsodbi za angleškega gentlemana ni več prostora v spodobni družbi, to je v parlamentu. Povsod drugod bi poslanec odstopil mandat svojemu namestniku in odšel iz parlamenta; v Londonu pa zadeva ni tako enostavna. Angleški poslanci namreč ne smejo odstopiti. Zato je treba poiskati drugo pretezo, da se jim odpro vrata iz spodnje zbornice. In našli so jo: G. Thomas je zakladni kancler imenoval za »varuha in upravnika Treh sto iz Chilterna«, sira Alfreda Butta pa za »varuha in upravnika gradu Northstead«.

Ti imenovanji sta docela fiktivni; novi »službi« ne bosta gg. Thomasu in Buttu nosili nič več kakor samo en funt (250 din) na leto. Toda s tem da sta oba parlamentarca sprejela to »mesto« — povedati moramo, da so vsa takšna imenovanja v službi kralja — sta se hočeš nočeš morala zahvaliti za poslanski mandat, ker po ustavi ni dovoljeno, da bi kdorkoli služil neposredno kralju in zraven zastopal še angleško ljudstvo.

Čudne so angleške navade, mar ne?

Gora, ki nese

(L-K) Bern, junija

Švicarski statistiki so izračunali, da spleza na goro Mont Blanc s francoske strani povprečno 410.000 izletnikov na leto, s švicarske okoli



19. junija zjutraj je mrknilo sonce. Pri nas se je videl samo delni mrk, v Šibiriji in na Japonskem so pa lahko opazovali redki prizor popolnega solnčnega mrka. — Na sliki: starejša fotografija veličastnega nebesnega pojava.

350.000 in z italijanske 275.000; skupaj tedaj okoli 1 milijon ljudi.

Denimo, da izda vsak izletnik, ki spleza na Mont Blanc in na njegove ledenike, povprečno po 50 švicarskih frankov (po sodbi statistikov bi bilo to prej prenilsko cenjeno kakor previsoko): to dá okoli 52 milijonov frankov ali skoraj 800 milijonov din na leto.

Vpričo matere zgorel

(P-K) London, junija

O pretresljivi letalski tragediji poročajo angleški časniki iz Melbourn v Avstraliji.

Norman Keith Field se je izučil za letalca in je vzletel na svoj prvi polet. Odletel je iz Melbourn do svojega rojstnega kraja, neznanega mesteca Glen-Waverlyja; tamkaj je razkazoval vsakovrstne umetnije in akrobacije. Potlej se je spustil globoko dol, da preleteli hišo svojih staršev. Njegova mati je stala pri odprtem oknu. Sin ji je pomahal iz letala. Ves vesel, da ji lahko pokaže, kaj zna, je jel delati figure v zraku. Potlej je hotel svoj polet nadaljevati.

Tedaj se je pa zaletel v dimnik sosednje hiše. Kakor kamen je letalo strmoglavilo in v trenutku je bilo vse v plamenih. Priletelo je ravno na vrt Fieldove matere.

Kakor iz uma je planila nesrečna mati na vrt in stekla k aparatu. Ognjeni zubljil so ji udarili v obraz. Še je bil letalec pri življenju. Od bolečin je rjovel kakor ranjena zver. S pogumom, ki ga podel samo obup, ga je skušala mati iztrgati iz plamenov. Toda goreči deli letala so ga bili tako uklenili in vročina je bila tako strašanska, da je bilo vse reševanje junaške matere zaman. Prihiti so ga gasilci — prepozno. Ubogega letalca so le še kot zogleleno truplo potegnili izpod zgorelega aparata. Njegova mati je odnesla nevarne opekline in ni mnogo upanja, da bi okrevala.

Slovo od konja

(O-K) Pešta, junija

V Nyiregyházi se je obesil 72letni kočijaž Aleksander Kortl. Orožništvo je našlo pri njem pismo, ki ga je obupanec naslovil na svojega... konja. V pismu se bere:

»Tovariš, odslej bo nekdo drugi zate skrbel, ker jaz nič več ne prenesem tega življenja. Vsi ljudje so bili proti meni. Ti si mi bil edini tovariš in prijatelj. Dovolj mi je življenja, zdravstvui!«

(»Prager Tagbl.«)

Vsem se zameri človek, ki se kateri stranki ne pridruži popolnoma, a se tudi popolnoma ne obrne od nje: moč s pridržki. R. Scheu.

Lepota, zdravje, dom

Rubrika za mladi in manj mladi ženski svet

Da bo izbira na mizi

Meščanska kuhinja

Jedilni list za skromnejše razmere

Nedelja: Svinjska pečenka, kruhovi cmoki, kompot iz rabarbare.

Ponedeljek: Golaževa juha, zdrobov narastek.

Torek: Pofeze z možgani in špinačo, krušne zlivanke.

Sreda: Goveja juha z nastrgano kašo, govedina s šparglji, dušen riž.

Četrtek: Zelenjavna juha, mesni hlebčki z grahovo omako, praženec.

Petek: Krompir s sirom*, buhte.

Sobota: Goveja juha z jetrnimi žličniki, nadevan ohrovt, krompirjeva kaša.

Jedilni list za premožnejše

Nedelja: Francoska juha, japonska svinjska pečenka*, mlad krompir, kumarična solata, piškotna rolada s čokoladnim nadevom.

Ponedeljek: Goveja juha z rižem in graham, govedina s špinačo in krompirjevo kašo, makovi rogljčki.

Torek: Telečja glava v juhi, kruhovi cmoki, šparglji, ocvrte miške.

Sreda: Zdrobova juha, švedski naravni zrezki*, Sacherjeve rezine.

Četrtek: Goveja juha z gobami, svinjska pečenka, piškoti in jagodni napitek*.

Petek: Porova juha, krompirjev puding z ohrovtom, češnjava pogača.

Sobota: Vinska juha s popečenim kruhom, pražena jetra, zdrobovi žličniki, sirovi cmoki s cimetom in sladkorjem.

RECEPTI ZA JEDI

označene v jedilnih listih z *

Švedski naravni zrezki

Telečje zrezke naglo popečemo na maslu, a le dotlej, dokler ne spremene barve. Potem položimo vse zrezke v eno kozico, zalijemo s sokom in vlijemo še nekoliko masla nanje. Na posled dodamo še narezane šampinjone in nastrgan sir in pečemo vse skupaj v pečnici tako dolgo, dokler se šampinjoni ne zmečajo. Nazadnje zalijemo jed s 1/4 litra kisle smetane in jo pustimo še kakšnih 6 minut v pečnici. Za štiri zrezke potrebujemo 2 lepa šampinjona in kakšnih 6 dkg nastrgane sira.

Japonska svinjska pečenka

Svinjski karé solimo, potresemo s kumno, prilijemo vroče vode in pečemo. Ko se meso omehča, ga namažemo z gorčico, pridenemo kos kruha, skorje in pečemo do konca. Na posled zalijemo sok pečenke s kislo smetano, pretlačimo omako, ji dodamo na drobno sesekljane kisle kumariče, drobno sesekljan zelen peteršilj in nekoliko sesekljanih kaper. Omako solimo, malo sladkamo, kanemo nekaj kapljic kisa vanjo in jo popramo; nato je gotova. Pečenko razrežemo na enakomerne kose in serviramo omako posebej ali jo pa polijemo čez narezane kose pečenke.

Jagodni napitek

1/2 kg svežih jagod je dovolj za takšen napitek. V skledo jih položimo najprej samo toliko, da pokrijejo dno. Nanje potresemo sladkor v prahu, na sladkor denemo spet plast jagod, jih spet sladkamo in ponavljamo to tako dolgo, dokler nam jagod ne zmanjka. Tako sladkane jagode pustimo pol ure na miru. Potem jih zalijemo z 1 litrom pomete, 1/2 litrom slatine ali sodavice, iztisnemo sok 1 limone in položimo v napitek nekaj koščkov ledu. Skledo denemo za dobro uro na led ali pa v hladilnik. Jagodni napitek serviramo v kozarcih.

Krompir s sirom

Neolupljene velike, okrogle in ru-mene krompirje skuhamo v slani vodi, potem jih olupimo in narežemo na lističe. S temi krompirjevi lističi po-

krijemo dno dobro omaslenega lika za narastke, jih pokapamo s stopljenim maslom, potresemo z nastrganim bohinjskim sirom, polijemo s smetano in navržemo še nekoliko sesekljane pre-kajene svinjine. Na to plast položimo spet krompir, nanj spet svinjino, na-strgan sir itd. in ponavljamo to, dok-ler nam vsega ne zmanjka. Na po-slednjo plast krompirja posujemo samo grobo nastrgan sir in pečemo jed 1/2 ure v vroči pečnici. Če hočemo imeti jed sočnejšo, moramo vzeti več smetane.

Skrb za psa

Bolha in klôp

Poletni zajedavci psa

Pasja bolha skoči včasih tudi na človeka, toda v hlačah ali pod kri-lom se nič kaj dobro ne počuti. Ko-maj okusi človeško kri, ji je že zo-pirna; od tistega trenutka dalje skače in bežlja človeku pod obleko, da je joj. Saj menda ta občutek skoraj vsi poznamo. Vidimo torej, da pasja bol-ha človeku ni nevarna in ga ne na-dleguje predolgo.

Dve vrsti bolh

Človeška in pasja bolha se razliku-jeta po tem, da leže človeška bolha svojo zalogo v zaprašenih sobnih kotih in v špranjah na tleh, pasja bolha pa pod pasjim ali mačjim kožuhom.

Samica pasje bolhe leže jajca na kožo med dlako. Čez šest ali dvanajst dni se izležejo iz jajčec valjaste, bele ličinke, ki se hranijo od kožne lojčevine in druge nesnage. Zabubijo se in čez nadaljnjih dvanajst do dvajset dni po-stanejo iz njih že prave mlade bolhe.

Nič čudnega torej ni, da po pse-h, ki jih nikoli ne kopamo, kar mrgoli tega mrčesa; pri takem psu najdemo tolste stare bolhe, mlade živahne samice in samce, ličinke in jajčeca. Tak-šen pes se neprestano čoha in zaradi boljše nadleže kaj rad nevarno zbolji. Zaradi neprestanega čohanja in pra-skajanja se mu vname koža; rane se mu ognoje in včasih nastopi celo zastrup-ljenje.

Trakuljo ima skoraj 80 % mestnih psov; razširjajo jo boljše ličinke, to pa zaradi tega, ker se hranijo tudi od pasjih odpadkov, ki se primejo psu na dlako.

Razkužitev

Dolžnost vsakega lastnika psa je, da svojega tovariša neguje. Psa je treba

večkrat kopati, najmanj enkrat na dan ga je pa treba počesati in skrtati. Če vlijemo 1 žlico kreolina na 10 l vode in kopamo v tej vodi psa, uničimo vso za-jedavsko zalego, ki tiči v pasjem kožuhi ali na koži. Dobro je, če kanemo v vodo tudi nekaj kapljic kisa. Ne smemo pa nikoli pozabiti, da je treba psa po raz-kužitveni kopeli okopati še v več čistih in mlačnih vodah.

Psa lahko obvarujemo zaje-davcev tudi z raznimi praški, kakor je n. pr. »Zacherlin«. Tu-di na pasja ležišča ne smemo pozabiti. Večkrat ga moramo očistiti, zakaj tudi na cunjah ali na žimnicah žive zajedavci. Dobro je, če položimo na ležišče tudi pelin, ker je mrčesu trn v peti.

Klôp

Klopi so pajku podobne ži-valce, ki žive zlasti v iglastih gozdvih pod grmovjem in na toplokrvnih bitjih. Zlasti lovski psi imajo teh zajedavcev na prebitek.

Klop je v normalnem stanju rjava ali laporasto siva, okrogla živalca, ki nabrekne do veliko-sti lešnika, kadar se napije krvi. Zarije se z rilcem in čeljustni tako globoko v kožo, da gleda samo trup iz nje. S tipalkami se kakor s kleščami oprime kože, zato ga tudi ne moremo s silo iztrgati. Če pa to poskusimo, se nam navadno zgodi, da odtrga-mo trup, glava s tipalkami pa ostane v koži. To se seveda na-vadno zgodi in koža vse na-okoli se močno vname.

Olje rešitelj

Videli smo torej, da klopa ne kaže s silo iztrgati. Dobra tretji-na ga ostane v koži in povzroči gnोजenje in vnetje.

Lahko ga pa brez truda odstranimo, če kanemo nanj navadno olje, terpen-tino olje, ali celo bencin. Z vsemi temi sredstvi zapremo klopno sleherni dotok zraka. Če noče žalostno poginiti, mora popustiti; in to tudi vselej stori. To procedura traja nekaj minut, pa-ziti pa moramo po vsaki ceni, da klo-pa popolnoma pokrijemo s tekočino. Klop si najrajši izbere mehke dele telesa, torej veke, ušesa in trebušno in podtrebušno kožo.

Rakovi ljudje

Astrološka napoved za julij

V astrološkem mesecu juliju — za spremembo od koledarskega julija tra-ja ta mesec od 22. junija do 23. ju-lija — stoji Rak v znamenju solca in je zato vodilna zvezda tega meseca. Tipu Rakovih ljudi pripadajo kajpada tudi vsi tisti, v katerih rojstni uri je vželo na nebu to znamenje živalskega kroga (zodiaka).

Raka štejejo astrologi že od pamti-veka med vodna nebesna znamenja. V njem učinkujejo pralastnosti vlažnosti in mraza. Voda je raku življenjski ele-ment. Voda ima pa v dinamičnem ozi-ru veliko pasivno energijo. Leno in netvorno počiva v posodi in ne izrab-lja svojih fizičnih moči.

Podobno duševno pasivnost srečamo pri Rakovih ljudeh. Predznak njihove-ga bistva je prečudna nedelavnost. Udobni ljudje so to, pogosto vprav-lene nature. Njihova pasivnost je plod notranje nebrčnosti, malomarnosti in nemoči volje.

Ta notranja struktura Rakovih ljudi pride do izraza posebno v načinu, ka-ko si urede življenje. Rakov človek se ne bori proti življenjskim nevesčno-stim, nego potrpežljivo prenaša vse nje-

gove skrbi in težave. Povsod opazimo, da se Rakovi ljudje ne postavljajo usodi po robu, nego se sprijaznijo z njo. Ti ljudje niti ne mislijo na to, da bi oblikovali življenje po svoji vo-lji, ker čutijo, da bi bila njihova vo-lja preslabotna za takšen boj.

V juliju rojeni imajo pa še nekaj drugega skupnega z vodo. Znano je, da voda nima lastne oblike: zmerom se vleče po tisti obliki, kakor jo ima nje-na posoda. To veliko prilagodljivost vi-dimo tudi pri večini Rakovih ljudi. Dostikrat se kar izgube v drugih. Po tej prilagodljivosti se presegajo junij-ske ljudi. Leti si urejajo svojo pril-a-godljivost z razumom, Rakovi ljudje pa s čustvom.

Rakovi ljudje so tipične čustvene nature. Čustvo je pri njih mnogo bolj razvito kakor razum. Zato so zmerom polni upov in pričakovanja. Toda za njihovo naturo je nadvse značilno, da si izpolnitve teh upov ne obetajo od lastne vneme in dela, nego jo pričaku-jejo od zunaj, od sreče, od naključja ali od usode.

Druge stran njihovega svojevrstnega značaja je njihova velika domisljija. Ti ljudje so zmožni navedenja, pa tudi veliki sanjači so med njimi. Vse kar diši po fantastičnosti, pustolovstvu in nenavadnosti, ima veliko mikavnost zanje. To bo tudi vzrok, da se vsi ju-ljski ljudje radi ukvarjajo z umet-nostjo, posebno za igralce kažejo ve-liko naderjenost; ni čudo, ko jih pa odlikuje tolikšna prilagodljivost. Tu naj še pripomnimo, da julijskega člo-veka hudo mikajo vse okultne, nadna-ratne in skrivnostne stvari.

Bistvena komponenta v astrološkem portretu julijskih ljudi je njihovo na-gnjenje k spremembam. To lastnost imajo prav gotovo od svojega zvezd-nega patrona, saj se rak rad klati po rekah in potokih in nima nikjer stal-nega prebivališča. Tudi Rakovi ljudje ljubijo menjava stanovanj; svojo že-ljo po spremembah raztegnejo po-gosto tudi na osebnih momente.

Sposobnost julijskih ljudi za zakon je precejšnja. Njihova konservativnost se ujema z domačnostjo, pasivnost njihovega značaja pa zmanjšuje nevarnost sporov; brez le-te pa tako nobenega zakona ni.

Srečen dan je za julijske ljudi po-nedeljek; njihova barva je modra, smaragd je pa tisti med dragulji, ki jim srečo nosi.

Ali je to danes še potrebno?



Obolenja zob so skoraj ve-dno posledica neredne in nezadostne zobne nege. Le ako se z zob redno odstra-nijo ostanke jedil in iz teh se tvoreče bolezenske kali, ostanejo zobje zdravi in lepi.

Čistite torej svoje zobe redno

s Sargovim Kalodontom. Blaga

pena tega specialnega ustnega mila temeljito očisti zobe.

Izredno fina sestavina polira zobno sklenino prizanesljivo in

bleščeče belo. Neštetokrat preizkušeni sulforicinoleat, ki ga

vsebuje v naši državi edino Sargov Kalodont, odpravi in pre-

preči zobni kamen, ki je vzrok tolikih velikih zobnih bolečin.

Pozor! Poskusite enkrat novo ustno vodo Kalodont. Koncentrirana sestavina, zelo varčna v uporabi, razkužuje in ugodno osvežuje.

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

DOMAČI IZDELEK

Humor

Mesečna noč

Noč je topla in soparna. Oče odpre okno in zakliče v vrt:

»Milena!«

»Kaj je, očka?«

»Kaj pa počneš na vrtu?«

»Mesec občudujem, očka.«

»Prav, otrok. Samo dobro bi bilo, če bi zdaj mesecu povedala, da naj vzame svoje kolo in se odpelje domov, ti pa glej, da se mi spraviš v posteljo!«

V šoli

»Nu, Janez,« vpraša učitelj, »zakaj neki je morska voda slana?«

»Temu bodo gotovo slanki vzrok,« meni prepričevalno Janez.

Avstrijski humor

Neki Dunajčan je izvedel, da nekdo oddaja vilo na Tirolskem čez poletje v najem; pisal mu je in vprašal, pod kakšnimi pogoji bi jo lahko dobil.

Odgovor je prišel z obratno pošto; pogoji so Dunajčanu ustrezali. Vendar se mu je zdelo pošteno, »da prihrani morebitne nevesčnosti na obeh straneh«, pripomniti, da je žid. Na kar je dobil tale odgovor:

»Zelo spoštovani gospod! Veseli me vaše sporočilo, da hočete prebiti poletje v moji vili na Tirolskem, in ob-ljubim vam, da se vam tega ne bo treba kesati. Kar se pa vašega pripisa tiče, da ste žid, vam moram odgovoriti, da ste mi s tem storili hu-do krivico. Meni je namreč popolnoma vseeno, kaj je kdo, kristjan ali žid, budist ali mohamedanec — samo da je Arijec!«

Ne bo treba

»Gromska strela,« kriči narednik, »na tvojem plašču, Čorba, manjka gumb! Ali naj mar pošljem po našo

služkinjo domov, da pride in ti gumb prišije?!«

»Hvala, gospod narednik, ne bo tre-ba — saj se tako drevi z njo dobim!«

Skrivno znamenje

Oče in mati sedita pred zvočnikom, v sosednji sobi se pa hči pogovarja z nekim mladim možem. Zda se pa mati vstane in reče:

»Pazi, mož, čez eno minuto ti pri-peljem zaročni par.«

To rekši stopi po tihem v sosednjo sobo. Koj nato se vrne, pred njo pa stopata mlada dva, vsa rdeča v obraz. Zaroka je gotova.

Ko sta šla spat, je pa očeta le pre-magala radovednost:

»Kako si pa to napravila, žena?«

»Prav lahko. V našem zvočniku vse-lej zaškrti, če kdo v sosednji sobi električno luč utrne. Nu, kakšno mi-nuto po tistem škrtljaju sem stopila v sobo,« je zmagoslavno pojasnila mati.

Najnovejša škotska

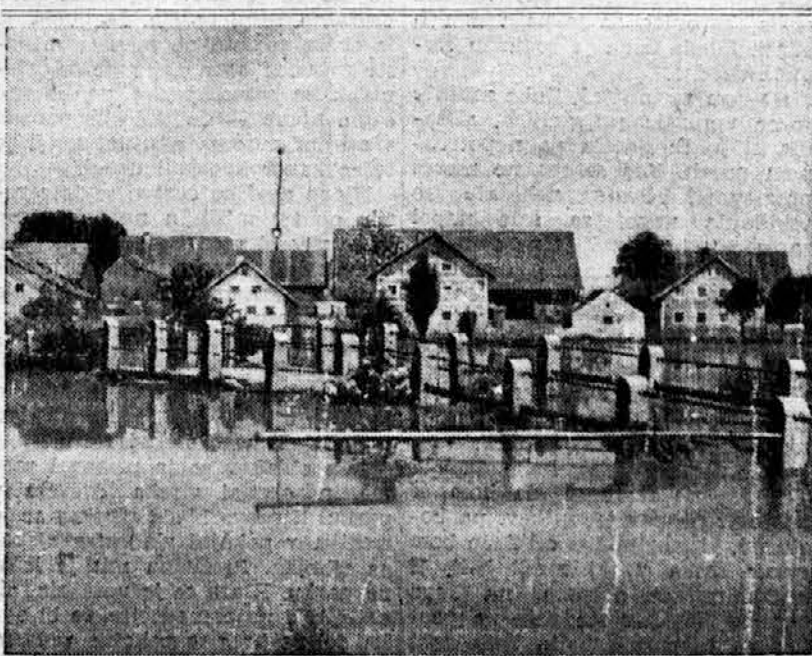
Neka londonska tvrdka je vrgla na trg neki nov izdelek. Kakšen je bil tisti izdelek, je postranskega pomena. Povemo naj le, da je novi izdelek prišel na trg na pristno anglosaški na-čin, to se pravi, reklame mu nikakor ni manjkalo. Ni čudo, da je prodaja cvetela in da je izkupiček rasel od meseca do meseca.

Te dni je minilo leto dni, kar je omenjeni izdelek prišel na trg. To pri-ložnost je porabila tvrdka v to, da je objavila uradno overovljene fantastič-ne številke o prodaji svojega novega izdelka. A to še ni bilo vse, zakaj na koncu je tvrdka pripomnila:

»Na tisoče priznanj z Angleškega in Irskega, dalje ena dopisnica s pohvalo s Škotskega.«



Hvala Bogu, vendar smo že pričakali vreme za kopanje!



V več krajih na Bavarskem so imeli prejšnji teden poveljen: utrgal se je bil obisk. Naša slika kaže neko manjše bavarsko mestce po vremenski katastrofi.



Kontesa Klara

Roman

Po francoskem izvirniku
Georgesa Ohneta

priređil A. R.

13. nadaljevanje

res vsi zapustili. Ali ti mar ni ostala ljubezen tvojih dragih? Ali ne boš našla vdane in iskrene ljubezni tudi pri svojem možu? Glej, obožuje te; imej torej zaupanje vanj!

Baronica je obmolnila, zakaj pri omembi Klarinega moža je mlada žena prebledela in vztrepetala.

»O ko bi vedela, kako mi je pri duši!« je zašepetala. »Ta zakon, ki sem ga vendar sama hotela, ki sem si ga želela z vso neugnanostjo svojega užaljenega ponosa — ta zakon me zdaj, ko ga nobena sila sveta več ne razveže, navdaja z grozo. Ta človek, ki je postal moj mož — o ko bi mogla zbežati pred njim! Prosim te, rotim te, ostani tu, potem se mi vsaj ne bo upal blizu. Ko bi vedela, kako ga sovražim, ker se ga... bojim!«

»Sveta devica!« se je zgrozila baronica. »Tvojih besed me je kar strah! Ali ne bi bilo prav, če pokličem tvojo mater? Saj mora biti še v hiši!«

»Ne!« je hlastno odkimala Klara. »Ne — ravno ona ne sme ničesar vedeti. Saj si videla, kako veselo sem se delala v njeni navzočnosti. Ne, mati ne sme slutiti mojega gorja in obupa. Zgolj iz ljubezni do mene, iz slabosti mi je vlivala poguma, da sklenem ta zakon... O če bi ona vedela!«

Toda le nekaj trenutkov je trajala njena slabost. Mlada žena je stisnila zobe in z občudovanjem vredno voljo pregnala z obraza žalost in obup.

»Pojdi zdaj,« je mirno rekla baronica. »Pojdi in vse kar si zdaj slišala, naj bo pozabljeno, ko prestopiš prag te sobe. Ali mi obljubiš?«

»Obljubim ti,« je rekla baronica in zatajila vzdih. Stopila je k prijateljici, jo poljubila na čelo in se obrnila k odhodu. Mlada žena ni slišala, tako tiho je pri vratih zamrmrala:

»Uboga Klara!«

2. Ona in on

Klara je ostala sama v veliki spalnici. Plaho in negotovo so begale njene oči po resno, malone mračno opremljenem prostoru. Toda mlada žena ni videla te izbrane opreme, teh starinskih tapet po stenah. Njene oči so bile obrnjene vase...

Z vročino hlastnostjo se je bila vrgla v ta zakon, prežeta z edino željo, da bi se pred svetom oprala od sramote, ki ji jo je prizadejal mladi grofič. Nikoli ni še utegnila misliti na to, kako bo po poroki; zato ji je prišlo tako nepričakovano, ko se je zdaj zagledala pred brutalno resničnostjo. Mahoma je obšla grozota ob zavesti čutnosti zakona: soba, kjer je ta trenutek še sama, posledje ne bo več samo njena — deliti jo bo morala s svojim možem, z njim, ki ji je tujec kakor kdorkoli drugi.

Njeno deviško čustvo se je zgrozilo ob tej misli in neznani strah jo je stresel pred Renéjem in pred samo seboj. Dejala si je, da je neupameto ravnala, ko je pristala na to zvezo, njen mož je pa zagrešil navadno prostastvo, ko je sprejel njeno žrtev. Obupne misli so ji zletele po možganih. Stopila je k oknu in ga odprla. Nočni hlad ji je vrnil vsaj nekaj miru.

Izza oblakov se je prikazal mesec in obsijal visoka drevesa v parku. Njegova blede ploskev se je zrcalila v pokojni gladini grajskega ribnika. Prečuden mir je ležal na parku, Klara se je vprašala, ali ne bi bilo najpametnejše, če bi odšla dol na breg te pokojne vode in v njej pokopala svoje zapravljeno življenje.

Odločno je odkimala. Kako ji je le mogla priti na um tolikanj nevedna je misel? Saj ni sama na svetu, a njena mati in brat pač nista zaslužila, da bi jima prizadejala takšno žalost in sramoto.

Se enkrat je domotožno zletel njen pogled po mamljivi gladini grajskega ribnika, nato se je pa s silo odtrgala od okna in se vrnila h kaminu.

Ne, kar je storjeno, je storjeno in tega ne more več popraviti. Nič več ne pripada sama sebi, zato mora živeti, priklenjena na moža, ki bo skliceval se na svojo pravico zdaj zdaj potrkal pri njej in ji rekel: »Hočem!« Pri njej, ki je bila do tega dne prosta in svobodna, gospodarica svojih dejanj; pri njej, ki je dotlej sama drugim ukazovala. Strah in gnev sta jo obšla, njen ponos se je uprl in sama pri sebi je sklenila, da se ne bo pokorila. In že je mislila na to, kako bo od svojega moža izsilila svobodo.

V duhu si je že slikala zakonsko razmerje, kjer si oba zakonca ohranita pravico, da razpolagata sama s seboj. Ali ji bo René zvest, tega ji ni mar; glavno je, da ji bo vdan in da se bo spoštljivo vedel nasproti njej. Lahko bo počel, kar ga bo volja, toda zato bo moral tudi njej pustiti, da bo sama gospodarica nad seboj. S svojo voljo in s svojim ponosom bo to že dosegla, o tem ni prav nič dvomila; v svoji nespravičljivi sebičnosti ji še na um ni prišlo, kako bo to zadelo moža, ki mu jo ona vse na svetu.

Takrat so se zaslišali koraki v sosednji sobi. Klara je vztrepetala in vsa kri ji je šinila v obraz. Nič več ni mogla pri miru sedeti; trepetaje kakor od silnega mraza se je vzravnila ob kaminu in zamrmrala: »On!«

Ko se je bil René poslovil od svojih sorodnikov in prijateljev in so gostje drug za drugim odšli, je skoraj nehote zavil proti svojemu kabinetu.

Soba, ki jo bo poslej delil s svojo mlado ženo, je bila nekdanja spalnica njegovih staršev. Poln blaženosti je mislil na to, da v najbližnji bližini, le nekaj vrat od njega, čaka oboževana žena v svoji svatbeni obleki, morda še bolj razburjena ko on, kdaj bo prišel njen mož. O, kolikokrat je bil ves drgeč od naslade mislil na nebeško uro, ko bo smel ljubljeno bitje stisniti v svoje roke! A glej, ta trenutek so bili njegovi čuti kakor odreeni: nič koprnenja ni bilo v njegovih prsih.

Bil je resen, zamišljen in presunjen kakor še nikoli. Ljubezni do Klare se je bila pridružila še očetovska skrb, kakor jo je nekoč čutil za svojo osirotelo sestro, in v njem je bilo tisti trenutek prostora samo za usmiljenje: to ranjeno srce mora najprej ozdraviti od hude rane, ki jo je bila zadela.

Tako sanjajoč o svoji sreči, se je cele pol ure po odhodu poslednjega gosta zalotil, kako se zmerom sedi v naslanjaču. Nehote se je moral na glas zasmejati, tako se je sam sebi zazdel aboten tisti trenutek. Potlej je pa hlastno vstal in odhitel v svojo sobo.

Kini prinašajo

KINO TALJA KRANJ

predvaja v soboto 27. t. m. ob 21. uri, v nedeljo 28. t. m. ob 17. in 21. uri in v ponedeljek 29. t. m. ob 17. in 21. uri vefilim

»VARIETE«

romantika ljudi brez živcev. V glavnih vlogah: Hans Albers in Anabella.

ZVOČNI RADIO JESENICE

telefon int. 10

predvaja v petek 26. t. m. ob 20.30 uri, v soboto 27. t. m. ob 20.30 uri in v nedeljo 28. t. m. ob 15. in 20.30 uri zvočni vefilim

»STARI IN MLADI KRALJE«

V glavni vlogi: Emil Janings. Dodatek: Paramountov zvočni tednik in domača Zora magacin z mariborskim harmonikarjem.

V ponedeljek 29. t. m. (na Sv. Petra in Pavla) predvajamo

»CARICO VSEM RUŠOV«

Marlene Dietrich v glavni vlogi. Dodatki kakor zgoraj.

KINO SEVNICA

predvaja od 27. do 29. t. m. film

»RDEČI JEZDECI«

»STARI IN MLADI KRALJE«

V glavnih vlogah: Svetislav Petrovič, Camilla Horn. Nekateri prizori v filmu so kolorirani.

Ko je v velikem ogledalu zagledal svojo visoko postavbo še zmerom v poročni obleki, si je dejal, da bi bilo hudo smešno, če bi se v črnem fraku in z belo ovratnico predstavil svoji mladi ženi; zato se je naglo preoblekel v temnomodro promenadno obleko.

Z razbijajočim srcem je nato zavil proti Klarini sobi. Krenil je skozi mali salon in rahlo potrkal na vrata.

Nihče mu ni odgovoril.

René je mislil, da je svojo navzočnost dovolj napovedal, in je vstopil.

Klara je stala še zmerom v poročni obleki, nemo in resno, in se s komolci opirala na visoki kamin. Renéja ni pogledala, nego je samo lahko nagnila glavo. Mladi mož je počasi stopil naprej.

»Ali mi dovolite, da se vam približam?« je vprašal s stisnjenim glasom.

Klara je nemo pritrdila z roko. René je pristopil do naslanjača in pogledal svoji mladi ženi v oči. Krčevito napete, trde črte njene obraza so ga osupile. O, le pre-dobro je še pomnil ta divji in grozeči izraz: prvič ga je videl tisto usodno uro, ko se je pomerila z grofičem. Vznemirilo ga je, ko je videl Klaro tako vase obrnjeno, kakor pripravljeno na boj. Sicer ni mogel uganiti njenih namenov, toda instinktivno je slutil tajen odpor. Tisti mah se je tudi v njem obrnilo: prodreti mora v to trdovratno zaprto srce, najti mora ključ za razplet te uganke! Prav tako kakor je bil še trenutek prej razburjen, prav tako je bil zdaj mrzel in miren.

Ta vidna sprememba na Renéjevem obrazu je Klaro vznemirila. Razburjenega in upirajočega se moža bi igraje ukrotila, tega se je zavedala; toda zdaj ko je v svojem možu zbudila sum, mu je obenem tudi vrnila vso ostroumnost, da bo uganil njene misli, in vso energijo za boj z njo.

»Prvič sva nočjo samá,« je tiho začel René, »in tako neizmerno mnogo mi je na srcu... Do danes se nisem upal govoriti... Preslabo bi vam izrazil svoja čustva...«

»Skoraj vse svoje življenje sem prebil v delu... Zato vas prosim, bodite mi prizanesljivi, če bom le-sen in neokreten... To kar čutim, verjemite mi, je mnogo več vredno od onega, kar je moj jezik zmožen povedati.

»Kaj naj vam rečem nočjo? Da vas od tistega dne, ko sem vas prvič zagledal, obožujem, da ste postali od tistega dne moja edina misel, moje upanje, moje življenje. Ali si mislite, kako sem srečen, ko vas zdaj vidim tako blizu, tako vso svojo?«

Prijel je Klaro za roko in jo strastno pritisnil na svoje žareče čelo. Toda mlada žena se mu je hlastno iztrgala.

»Sveta nebesa, kaj počnete?« je zajecelja v strahu.

René je dvignil glavo in osuplo pogledal svoji ženi v oči.

»Kaj vam je? Ali sem vas mar užalil?«

»Ne govorite tako... ne zdaj!« je odgovorila Klara. Mahoma je postala vsa krotka. »Ali ne vidite, kako sem zmedena?«

Renéja je gonil bolesten glas njenega odgovora. Žalostno je zmajal z glavo.

»Da, vidim... blede ste in trepetate... Ali sem res jaz tega kriv?« Klara se je obrnila proč, da utaji dve solzi, ki sta ji počasi polzele po licih, in z negotovim glasom je odgovorila:

»Da.«

»Potolažite se, rotim vas,« je vroče povzel René. »Ali ne čutite, da je moja edina želja, da bi vam bral sleherno željo z obraza? Kaj naj storim? Govorite in terjajte — vse vam bom izpolnil!«

Mlada žena je vztrepetala od veselja, zakaj zagledala je žarek upanja v temi, ki jo je obdajala. Prav ta strastna ljubezen njenega moža bo njeno orožje, zakaj dala ji bo v roke neomejeno oblast nad njim; in brez usmiljenja je sklenila, da bo to oblast do konca izrabila. Prvikrat, odkar ga je poznala, je pogledala Renéju s ko-keznim smehljajem v oči in tiho dejala:

»Če me res ljubite, boste...«

Ni dogovorila, le z roko je pokazala tako nedvoumno, da jo je René moral razumeti.

»Želite, da vas pustim samo?« je vprašal vdano. »Ali je to tista

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke itd. Skrobi in svetlolika srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, munga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

tovarna **JOS. REICH**
LJUBLJANA

preizkušnja, ki naj jo prestane moja ljubezen? Če je takšna vaša volja, se ji bom uklonil!«

Klara se je olajšano oddahnila. Čutila je, da je neomejena gospodarica nad tem človekom, ki jo je še pravkar navdajal s tolikim strahom. V trenutku se je njen obraz spremenil in René je z neizmerno osuplostjo opazil, kako ji sijajo oči.

»Da,« je odgovorila, »hvaležna vam bom za to. Preveč dogodkov je prišlo danes nadme, zato čutim, kako potrebna sem miru in pokoju, da se vsaj malo zberem. Jutri, pozneje nekoč, ko bom imela bolj v oblasti svoja čustva, ko bom bolj gospodarica same sebe, takrat vam bom povedala...«

René je trenutek pomolčal. Zdelo se mu je, da neke besede v Klarinem odgovoru nekam nepristno zvane; to odlaganje mu je bilo sumljivo. Očitno gre za neko skrivnost; in tej skrivnosti mora priti do dna.

»Kaj bi mi povedali jutri ali kdaj pozneje, česar ne bi smel že nočjo vedeti?« je vprašal. »Ali ni mar moje in vaše življenje posledje nerazdružljivo? Pred seboj imava skupno življenjsko pot. Na vas je, da ste iskreni in da mi popolnoma zaupate, moja dolžnost je pa, da ohranim vdano do vas in potrpežljivost. Jaz sem pripravljen: ali ste tudi vi takega mnenja?«

René je gledal svoji ženi v obraz in govoril jasno in določno. Klara se je prestrašila, da ni morda pre-nagljeno nastopila, in se je hotela umakniti.

»Vedeti morate,« je rekla ogibljivo, »da zaupanja ni moči pridobiti v nekaj minutah. Šele dve uri sva poročena. Moje življenje na žalost ni od večera. O kako so mi ga vsi lajšali in sladili! Mislim sem, kakor sem hotela, molčala sem, če je bila takšna moja volja, in nikoli mi ni bilo treba lagati. Sami veste, kako so izpregledali moje gorje. Razumeli so, da se spomin ne more utrniti od danes do jutri. Mene so zmerom razvajali: nihče ni terjal smeha od mene, če je bilo moje srce otožno... Če se moram zraven vas vdati v to, da tajim svojo bolelost, vas prosim, dajte mi vsaj časa, da se temu privadam.«

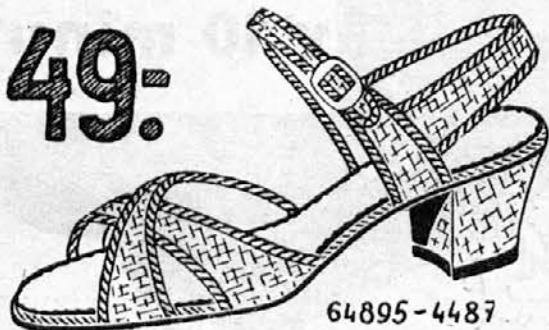
Klara je bila nenavadno spretno obsila Renéjevo vprašanje, da si je prihranila odgovor nanj. Sklicevala se je na svojo žrtev; če René ni hotel veljati za okrutneža, ni smel več siliti vanjo. Tega se je le pre-dobro zavedala.

»Prosim vas, niti besedice več!« je hlastno vzkliknil. »Krivico mi delate... Nikoli, razumete, nikoli ne boste imeli zvestejšega in vdanejšega prijatelja od mene. Ko sem vas vzel za ženo, sem prevzel del vašega gorja in s tem tudi dolžnost, da vam ga pomagam pozabiti. Zaupajte se mi — ali nisem mar soodgovoren za vašo srečo? Če vas je preteklost razočarala, upajte vsaj v bodočnost. O kako daleč mi je že sama misel, da bi vam vsiljeval svojo ljubezen! Terjam le to, da mi dovolite, da vas bom skušal pridobiti s svojo ljubeznijo in požrtvovalnostjo. To je vse, česar si želim. Pravite, da se vam hoče miru in samote? Prav, ostanite sami in svobodni, kakor ste bili do večera. Umaknil se bom — saj to želite, ne? Naj se zgodi vaša volja!«

Mlado ženo so te besede vznemirile. Plavžar se je v njih pokazal tolikanj ponosnega in velikodušnega, da je njenim premišljenim računom grozil klavrn polom. Če se bo René tako radovoljno vdal njenim željam — kako bo potem mogla zahtevati, da živi ločeno od njega? Ta človek jo obožuje in si hoče pridobiti njeno ljubezen. Kako naj potem, če noče biti krivična in okrutna, takega plémenitega in velikodušnega človeka za zmerom zavrne? Dobrotljivost in nežnost njenega moža bi morali streti ves njen odpor, če ne bi marala veljati za brezsrčno.

ZA POLETJE NI UDOBNEJŠIH, ELEGANTNEJŠIH TER CENEJŠIH ČEVLJEV KAKOR SO TI

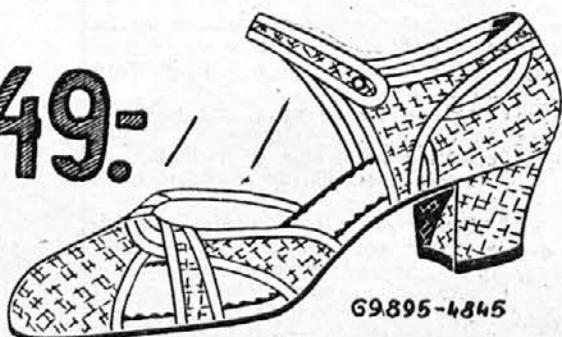
49:-



64895-4487

Eleganten čevlček s polvisoko peto iz lanenega materiala, barve drap melirano z belim in obšit z rjavim ali belim obrobom.

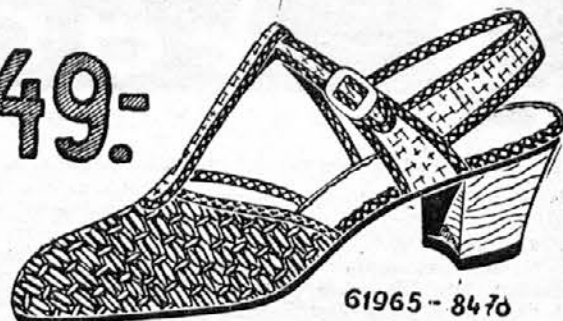
49:-



69895-4445

Okusen čevlček iz grobega lanenega platna, pepita vzorec z belim in rjavim, a z drap pasom.

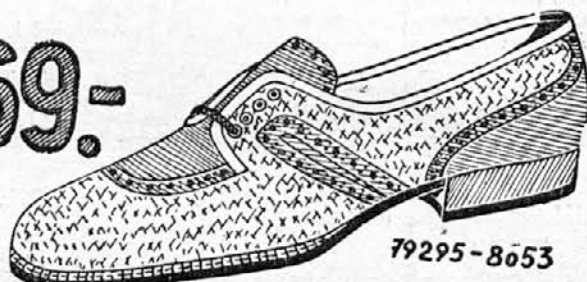
49:-



61965-8470

Zadnji pariški vzorec z naravno leseno peto iz pletenega platnenega sukanca, ekri barve, z rist zapunko, naredi nogo majhno in elegantno.

69:-



79295-8653

Evo, kaj prinaša London: Ako gojite sport, ali hodite na izlete, ako ste vitki, ne morete nositi visokih pet, kupite te elegantne sportne čevlje, izdelane iz grobega platna s kombinacijo semiš drap kože.

59:-



66995-6182

Ako Vam je vroče in ako hočete imeti v čevljih ljubko nogo, kupite te čevlje, lahko jih nosite tudi na bosih nogi.

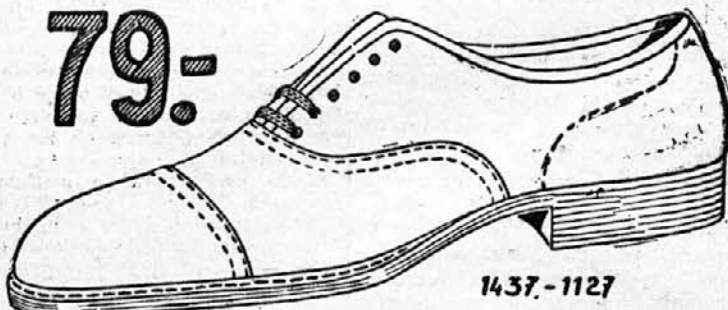
59:-



60995-53-8838

Ta vzorec smo prinesli iz Nice: Vsaka boljša dama ima za plažo in udoben sprehod take čevlje, izdelane iz lanenega platna v raznih barvah; podajo se vsaki obleki.

79:-



1437-1127

Najenostavnejši, najprikladnejši in najpotrebnejši moški čevlji k poletni obleki iz belega lanenega platna s kromovim podplatom. Usnje je razen tega na robu obšito.

Bata

vlakom, smuknil pred predorom spet na osebni vlak, sedel celó v oddelek, kamor je v Orsayu položil svojo prtljago, in se odondod pripeljal v Varières z osebnim vlakom, pri katerem sta ga čakala grofici nečakinja in njegov sin. Da ima moja trditve rep in glavo, potrjujejo stopinje, ki sem jih našel pred vhomom v predor.

»Ker torej upravičeno trdim, da je Gurn umoril grofico Langrunsko, lahko trdim tudi to, da je tisti Etienne Rambert identičen z Gurnom.«

Juve si je oddahnil, se ozrl okoli, in ko je videl, da mu »sodišče sledi, je nadaljeval:

»Oglejmo si umor oskrbnika Dollona. Ko so Gurna aretirali zaradi umora lorda Belthama, ni imel nujnejše skrbi ko te, da bi preiskovalne oblasti ne odkrile še drugih njegovih hudodelstev.

»Taktak ko sem se mudil na Beau-lieuju, sem našel blizu železnice kos zemljevida o grajski okolici. Ta kos je bil izrgnan iz velike specialke — in to specialko sem našel v Gurnovem stanovanju. Tisti izrgnani kos zemljevida je hranil oskrbnik Dollon, in prav zaradi tistega kosa zemljevida ga je preiskovalni sodnik Fuselier na mojo prošnjo povabil v Pariz. Gospoda, komu neki je bilo do tega, da bi Dollon ne prišel v Pariz? Edinole Gurnu-Rambertu.«

Juve je opazil, da njegove izjave niso prepričale sodišča. Ko je nadaljeval, je tenko uho slišalo, da je spremenil glas:

»Gospoda, vem, da se vam zde moje trditve neverjetne. Ne čudim se temu. Morda vam bom pa lahko dokazal pravilnost svojih trditve, če vam bom poleg imena Gurna in Ramberta povedal še tretje.

»Ta človek, ki je mojstrsko igral svoji vlogi kot Gurn in kot Etienne Rambert, ki se je naposled z uspehom prelevil v čudaškega zaljubljenca pri Sonji Danidovi, ki je preslepil hotelskega vratarja preoblečen v rdečelasega natakara, ta človek, ki je svoja sramotna hudodelstva izvršil z nepopisno drznostjo in ki se je vselej na neverjetno rafiniran način izmuznil vsem francoskim policijskim oblastvom, ta človek, gospoda moja, ni nihče drugi ko — Fantomas!«

Najboljša oblačila

v odlični izdelavi kakor lister, kaša, buret itd. kupite izredno poceni pri

PRESKERJU

Sv. Petra c. 14

Poravnajte naročnino!

Remington

15 novih modelov vodi zopet na trgu pisalnih strojev!

Prodajamo tudi na dolgoročna odplačila po nepovišanih cenah!

Brez matrice v več barvah istočasno razmnožuje samo



risbe, prospekte, cenike, formulare, note itd.

Ormig Simplex

rotacijski aparat samo Din 2.800-

Zahtevajte prospekte, ponudbo in neobvezno predvajanje!

Gen. zast. Remington tvornice: Matador, Zagreb, Ilica 5

Zastopnik za Ljubljano in okolico:

Ivo Klarič, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 28/II

Razstava in prodaja strojev:

Tehnik J. Banjai, Ljubljana, Miklošičeva cesta 20, tel. 34-19

MALI OGLASI

Mali oglasi socialnega značaja računamo po 25 par za besedo, trgovske in podobne pa po 50 par za besedo. Preklci in trgovsko-obrtniški oglasi, ki nimajo prodajnega značaja, stanejo po 1 Din za besedo. — Za vsak mali oglas je treba še posebej plačati davek v znesku 1'50 Din. Kdor želi odgovor, dostavo po pošti ali če ima oglas šifro, mora doplačati še 3 Din. — Mali oglasi se plačajo vedno vnaprej, in sicer po poštni nakaznici, po poštni položnici na ček, račun »Družinski tednik« uprava, Ljubljana 15.393, ali pa v znanih obremen z naročili.

Informacije

Vsaka beseda 1 Din. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

GRAFOL, HIROSOV N. SADLUKVI v Ljubljani. Sprejema vsakodnevno: 9-12, 14-19. Naslov: Ljubljana — Hotel Slon — soba 64.

POTNIKA Z AVTOM, ki potuje po Sloveniji in se ustavlja tudi po vaseh, prosim za obvestilo, če lahko vzame s seboj sopotnika in koliko računa kilometer. Dopise prosim na upravo pod »Reklamna akcija«.

Dopisovanje

Vsaka beseda 25 par. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

S. O. S. Katera dama bi pomagala simpatični nemu in značajnemu akademiku iz trenutne stiske? Sprejemem vsak pogoj in izpolnim kakršnekoli ustare. Dopise pod šifro »3.000«.

MLADENIČ star 29 let, srednje postave, značajen, samski, želi znanja z maljšo gospodino. Ponudbe pod šifro »Sigurna eksistencija«.

IZOBRAZEN GOSPOD želi spoznati maljšo simpatično gospodino. Ponudbe na upravo lista pod »Slika«.

35 LET stara samostojna Mariborčanka želi spoznati gospoda pod šifro »T. C. 64«. Gospod naj naslovi dopis pod šifro »B. J. Maribor«.

IZOBRAZEN GOSPOD želi spoznati maljšo simpatično gospodino. Ponudbe na upravo lista pod »Slika«.

INTELIGENTNA GOSPODICA, idealna, poštena, želi vsled pomanjkanja znanstva tem potom spoznati premožnejšega gospoda v starosti od 30 do 40 let, plemenitega značaja, prijetne zunanjosti v svrhu dopisovanja in event. skupnih izletov. Stroga diskretnost. Neanonimne dopise — je poslati na upravo »Družinskega tednika« pod šifro: »Sorodna duša«.

ZELIM SPOZNANJA Z DEKLETOM, vdova ali ločenka od 35 let. Ponudbe na upravo »Druž. tednik« pod šifro T. C. 64.

DEKLE, SIMPATIČNO, PONOŠNO in dobre srca želim spoznati. Obisk kina, kavarn in nedeljski izleti. Eventualno tudi resna kombinacija. Dopise (anonimnost strogo zadržana) na upravo »Dr. ted.« pod šifro »Inteligent in inteligentka«.

TRI MLADE LJUBLJANČANKE žele znanja s tremi gospodi; prednost imajo akademiki. Ponudbe s sliko pod šifro: »Marjetice«.

KROJASKI POMOČNIK želi znanja z boljšim dekletom z dežele. Slika zaželjena. Ponudbe na upravo pod »Notranjce«.

FANT S PREMOŽENJEM išče znanja z dekletom do 24 let v svrhu ženitve. Ponudbe na upravo pod šifro »Pomlad 24«.

Ženitve

Vsaka beseda 50 par. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

SIMPATIČNO GOSPODICO, dobro gospodinjico, staro 20 do 21 let, vajeno vodstva večjega gospodinjstva in ki je želela, na kmetih ter ima po možnosti tudi otro, iščem za svojo slogo na veliko posestvo. Dopise na upravo pod »Delavne roke, plemenit značaj. Diskretna častna zadeva«.

Kozmetika

Vsaka beseda 25 par. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

BARVANJE LAS ni več potrebno pri strokovnjakih, ker si jih s Oro-barvo za lase, ki jo dobite v črni, rjavi, temnorjavi, svetlorjavi in plavi barvi, lahko vsakdo sam barva in je postopek zelo enostaven in stalen, barve so trajne. 1. garnitura z navodilom stane Din 80—. Po pošti razpošilja parfumerija Nobilior, Zagreb, Ilica 34.

IZPADANJE LAS IN PRHLJAJ prepreči samo znano sredstvo Voda iz kopriv. Lasje postanejo spet bujni, vrne se jim lesk in postanejo popolnoma zdravi, če jo redno dvakrat na teden uporabljate. 1. steklenica z navodilom stane Din 80—. — Naroča se pri: Nobilior parfumeriji, Zagreb, Ilica 34.

ESENCA IZ KOPRIV je že davno preizkušeno najboljšje in najzanesljivejše sredstvo proti prhljajem in izpadanju las. Slabi in zanemarni lasje dobe v najkrajšem času mladostno bujnost in lesk. 1. steklenica z navodilom stane Din 80—. — Naroča se pri: Nobilior parfumeriji, Zagreb, Ilica 34.

LEPE DEKLISKE PRSI dobi lahko vsaka žena tudi v najtežjih slučajih že v kratkem času, če se masira s čudežnim eliksirjem »Eau de Lahore«. 1. steklenica z natančnim navodilom stane Din 40—. Po pošti razpošilja parfumerija Nobilior, Zagreb, Ilica 34.

Prodaj

Vsaka beseda 25 ali 50 par. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

HIŠO dvostanovanjsko, ob banovinski cesti v Smarju-Sap, prodam za din 35.000—, Franc Premru, Črčiče 60, Kranj.

POHIŠTVO. Več šperanih sob na zalogi, orehova korenina, od 3.400 Din naprej. Kuhinjske kredence od 370 Din naprej pri Lanco D. Wolfova 12.

Tako zadovoljni kakor so drugi boste tudi Vi, če naročite prvovrstno uro budilko s sliko prečudežne Marije z Brezlj. Izdelava v naravnih barvah je tako okusna in lična, da bi se zato ne smela tako ura manjkati v prav nobeni hiši. Še posebej privlačnost je Marija, ki gleda iz Gori na nas, ki pričakujemo njene tolažbe. Ure so okusno izdelane, so trpežne in zelo poceni. Prvovrstna Din 107—. Din 96— in Din 87—. Naročite po dopisnici z navedbo natančnega naslova. Pošljem takoj po povzetju. Se priporoča Zdravko Rant, urar, Jesenice-Fužina.

Stanovanje

Vsaka beseda 25 par. Davek 1'50 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

PRAZNO, ZRAČNO IN SVETLO SOBO v bližini centra želim vzeti v najem. Souporaba kopalne. Ponudbe na »D. t.« pod »Mirma strankae«.

Kurja očesa,

trdo kožo in zarasle nohte Vam brez bolečin odstranimo ter noge strokovnjaško zmasiramo v naši pedikuri. Obiščite nas, prepričajte se!

Nega nog 10 Din!



Ljubljana, Selenburgova 7

POZOR GOSPODINJE!

Najceneje ste postreženi s KURIVOM pri trdkih

RUDOLF VELEPIC

trgovina s kurivom

LJUBLJANA V.I.

Sv. Jerneja cesta 25

TELEFON 2708

Prvi poskus stalni odjem!